

Insiderrapport från Karolinerjoggen 2010

Så var det äntligen dags. Klockan är 07.00 och jag har precis anlänt till OK stugan på Kroppefjäll. I år på Sveriges nationaldag firar Karolinerjoggen 20 år och det är dess utom premiär för Karolinerkampen.

Det sistnämnda är en löpartävling i form av en stafett, som riktar sig till skolklasser från årskurs fyra till nio i Melleruds kommun. Undrar förresten hur vädret blir? Himlen är grå, det är lite kyligt i luften och jag känner faktiskt att det duggerregnar. Näja, det blir säkert bättre framåt dagen, det måste det bli.

Den nyss så öde parkeringen börjar sakta fyllas med bilar och det tillkommer folk hela tiden. Nu ser jag elever som ska springa stafett, samlas med lärare, klasskamrater och föräldrar. Tio lag är anmälda, vilket betyder att hundra elever ska få på sig rätt nummerlappar och komma till starten i tid. Priset är en vandringspokal till skolan och dessutom kommer ett stort penningpris att lottas ut bland fullföljande klasslag.

8E var snabbast

Hur det gick? Jo, solen tittade fram ordentligt och när lagen kom in för växling så sken den ikapp med hejande åskådare. Snabbast var klass 8E från Rådaskolan, som därmed får äga den stora vandringspokalen i ett år. Andraplatsen knep klass 6 från Åsebro skola och trea blev klass 5 från Karoliner skolan. De lyckliga vinnarna av penningpriset blev klass 5 från Åsens skola.

Efter Karolinerkampen är det dags för minijoggen. Det är fantastiskt att se alla dessa barn ge sig iväg ut på den en kilometer långa rundan. I år är det 67 stycken barn som springer, vilket måste vara ett nytt deltagarrekord. Vem vet, kanske döljer det sig en framtida löparstjärna bland dessa barn? Nu så, nu är det snart dags

8E på Rådaskolan segrade i Karolinerkampen.

Jan-Olov Johansson som Karoliner soldat.

att genomföra det jag har kommit hit för att göra. Jag tittar mig omkring bland alla förväntansfulla löpare som börjar samlas vid starten. Några ska springa den långa banan på 15 kilometer och några har liksom jag valt att springa den kortare banan på fem kilometer. Jag knyter på mig löparskorna, tar en slurk ur vattenflaskan och kollar en sista gång så att jag inte glömt kamera, anteckningsblock och penna.

Springande reporter

Jo, ni läste rätt. För mig är det nämligen lite annorlunda idag, eftersom jag ska försöka inta rollen som springande reporter.

Det är ju inte så att jag är en oerfaren löpare, nej tvärtom, på min meritlista har jag fem Karolinerjoggar, två Lidingölopp, åtta Göteborgsvarv, fem Kraftprov och två Marathon, plus ett antal andra mindre kända lopp. Att vara reporter har jag däremot ingen större erfarenhet av. Men det spelar ingen roll nu, tanken är att ge er läsare några korta rapporter längs banan.

Det är tio minuter kvar till start och Anders Jernberg från Friskis & Sveltis har precis dragit igång uppvärmningen och den taktfasta musiken dunkar ur högtalarna. Själv hinner jag dock inte delta eftersom jag lovat att hjälpa Elin Bergsman med tekniken, när hon precis före start ska sjunga nationalsången.

Elin sjunger om du gamla du fria och visst känner jag igen mig i det hon sjunger. Inte att jag är gammal då förstås, men att jag är fri. Det är liksom det som är poängen med löpning, att känna den där frihetskänslan som infinner sig när man springer i skog och mark. Nu gott folk är det bara sekunder kvar till start och solen gör sitt bästa för att bidra till firandet av detta jubileum och Sveriges nationaldag.

Eliten drar iväg

Pulsen stiger, starten går och vi är iväg. Löpare i kategorin något mer elit än vad jag kan påstås vara, drar iväg i ett högt tempo. Nu gäller det att inte begå misstaget att lockas med

och förbruka de krafter man har. Det misstaget har man ju gjort förr. Dessutom upptäcker jag ganska snart hur otympligt det är att springa med en kamera i ena handen och ett block i den andra. Vad gör jag om jag tappar pennan och inte hittar den?

Första kilometern känns ganska bra. Det går i och för sig svagt uppför bitvis, men jag känner mig förhållandevis stark. Jag är ju inte helt otränad. Det är ganska smalt i spåret och inte så lätt att passera förbi någon, om man nu känner för det vill säga. Jag lugnar mig lite och tar rygg på startnummer 363, vilket visar sig vara Anders Jernberg, ni vet han som höll i uppvärmningen precis innan start.

Med lite ironi i rösten frågar jag honom om han inte bränt alla sina krafter redan, men detta förnekar han bestämt och eftersom han liksom jag, valt att springa den korta sträckan, så har han stora förhoppningar på att komma i mål.

Vara vaksam

Vid dryga två kilometer börjar det verkligen kännas att solen är med oss och att Karolinerjoggen är ett terränglopp. Det gäller att vara vaksam på var du sätter fötterna, stenar och rötter gör allt för att lura dig till att snubbla. I vanliga fall springer jag mest asfalt och visst, terräng låter ju svårspunnet, men det är faktiskt väldigt roligt att springa banor som den här.

Det börjar bli lite svettigt nu och det är tur att träden längs banan ger lite skugga. Jag springer ikapp en dam med nummer 303 på bröstet. Det är Margit Lundqvist från Vänersborg, men springande för Högsäter. Hon ser pigg ut och hon låter mig veta att detta är hennes första Karolinerjogg, men hon tycker att banan är fin och att allt känns bra så här långt.

Robert Svensson spurtar i mål.

Margit Lundqvist från Vänersborg, men springande för Högsäter.

Johanna Kaikkonen, IF Göta.

Spelmän längs vägen.

Kommunchef Ingmar Johansson.

Vatten smakar ju sällan så bra som vid en vätskekontroll, men att dessutom mötas av dessa spelemän, det var en skön känsla. De bidrog säkerligen till att många trötta löpare fick extra krafter när de passerade.

Nu närmar jag mig målgång, det kan inte vara långt kvar. Jag hör speakerrösten bakom krönet och det brukar ju alltid innebära att man piggnar till lite extra. Jag bestämmer mig för att lägga in en slutspurt, det är ju alltid snyggt. Det är en skön känsla att passera mållinjen och känna att man genomfört det man hade som mål att göra. Om ni aldrig upplevt det så kan ni ju alltid börja träna lite försiktigt, för att nästa år anmäla er till Karolinerjoggen. Vem vet, kanske ni får se en springande reporter i spåret?

Glenn Nordling
Springande reporter

Anders Jernberg från Friskis&Sveltis fixade uppvärmningen.